

**UCHWAŁA NR XLVIII / 1689 / 14
SEJMIKU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO**

z dnia 27 marca 2014r.

**w sprawie zamiaru i przyczyn likwidacji instytucji kultury pod nazwą
Centrum Monitoringu Społecznego i Kultury Obywatelskiej**

Na podstawie art. 18 pkt 19 lit. f ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013 r. poz. 596 i 645), art. 22 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 października 1991r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (t.j. Dz. U. z 2012r., poz. 406) uchwała się, co następuje:

§1. Wyraża się zamiar likwidacji instytucji kultury pod nazwą Centrum Monitoringu Społecznego i Kultury Obywatelskiej.

§2. Przyczyną zamiaru likwidacji jest nieracjonalne gospodarowanie środkami publicznymi noszące znamiona niegospodarności.

§3. Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Dolnośląskiego.

§4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Sejmiku
Województwa Dolnośląskiego


Barbara Zdrojewska

UZASADNIENIE

Właściwym uzasadnieniem uchwały są recenzje działalności Centrum Monitoringu Społecznego i Kultury Obywatelskiej, sporządzone na zamówienie Komisji Rewizyjnej. Jej autorami

_____ i zarazem prezes

_____. Ich oceny działalności i dorobku Centrum są bardzo krytyczne, jakkolwiek obaj recenzenci podkreślili, że wśród recenzowanych przez nich projektów zdarzały się prace na dobrym poziomie. Lista sformułowanych przez nich zarzutów jest bardzo obszerna. Do najważniejszych należy zaliczyć następujące:

1. Brak należytej staranności w definiowaniu problematyki projektów badawczych, zamawianych następnie przez CMSiKO.
2. Brak troski o zgodność projektów badawczych zamawianych przez Centrum z zapisami statutu definiującymi cele i zadania Centrum.
3. Ograniczenie doboru autorów koncepcji badawczych z nieznanych powodów do dwóch ośrodków akademickich.
4. W wielu przypadkach rezygnacja Centrum z możliwości wyboru różnych koncepcji badawczych, czemu sprzyjał zapis w regulaminie Centrum nakazujący realizację zamówienia w przypadku zgłoszenia tylko jednej koncepcji badań.
5. Błędna praktyka zamawiania w firmach badawczych całości badań. Niezbędne było oddzielenie realizacji badań empirycznych od prac związanych z opracowaniem koncepcji, metodologii, analizy danych uzyskanych w toku badań, raportów cząstkowych, jak też ostatecznego syntetycznego raportu kończącego zamawiany projekt.
6. Niedopuszczalność praktyki polegającej na możliwości wskazywania wykonawcy przez autora koncepcji badań, co umożliwiało zawyżanie kosztów realizacji zamawianych projektów oraz eliminację konkurencji pomiędzy podmiotami ubiegającymi się o realizację projektu. Rzekome negocjacje cenowe miały pozorny charakter. Konsekwencją takiej metody działania było rozrzutne szafowanie publicznymi środkami pozostającymi w dyspozycji Centrum prowadzące do zawyżania kosztów realizacji projektu. Odrębnym problemem jest jej korupcjogenny charakter.

7. Niefrasobliwość finansowa w przypadku zleceń druku końcowych raportów: ich koszty były zaskakująco wysokie.
8. Niska użyteczność zamawianych badań. A. Wódkowski stwierdził wręcz, że rekomendacje wynikające ze zrealizowanych projektów „mają na tyle fasadowy charakter, że przeważająca ich część mogłaby zostać sformułowana bez jakiegokolwiek badań”.
9. Brak merytorycznych kompetencji kolejnych dyrektorów Centrum do kierowania tego typu jednostką.
10. Wtórność realizowanych badań, czego przykładem może być projekt „*Równość, interwencjonizm czy rynek - modele orientacji i postaw Dolnoślązaków*”. Zamawiający, czyli Centrum „zapomniało” o realizowanym przez nie projekcie „*Obserwatorium Rynku Pracy i Edukacji*”, współfinansowanym ze środków Unii Europejskiej (poddziałanie 6.1.2 Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki), w ramach którego sytuowanie się różnych kategorii pracobiorców zostało bardzo dogłębnie zanalizowane. Kontrakt na realizację tego projektu recenzent uznał za wyjątkowo lukratywny.
11. Wyraźnie ideologiczny charakter części zlecanych projektów.

Zarzuty sformułowane przez socjologa o wysokich kompetencjach badawczych oraz praktyka komercyjnych badań rynkowych są bardzo poważne. Pokazują one, że zawiodło nie tylko kierownictwo Centrum, ale także cały system nadzoru nad jego działalnością. Jeden i drugi recenzent podkreślili, że działalność Centrum w zasadzie nie naruszała obowiązującego prawa. Od badania stanu faktycznego w tym względzie są takie instytucje państwowe, jak organy prokuratury, regionalne izby obrachunkowe, Najwyższa Izba Kontroli, wojewodowie. Rola organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego jest inna: one i tylko one – oprócz oczywiście wyborców - są uprawnione do oceny celowości działań samorządowych instytucji. Obie zamówione przez Komisję Rewizyjną Sejmiku Województwa Dolnośląskiego recenzje dowodzą, że działalność Centrum była jednym wielkim marnotrawstwem publicznych pieniędzy. Za bardzo wysokie kwoty zamawiano i realizowano badania, które w większości przypadków okazały się całkowicie bezużyteczne dla władz województwa. W tej sytuacji można mówić co najmniej o niefrasobłości, jeśli nie o niegospodarności w wydatkowaniu środków publicznych. Wnioskiem, który niejako nasuwa się sam przez się, jest konieczność likwidacji Centrum - odpowiedzialność wobec wyborców nie pozwala bowiem na dalszą tolerancję struktury o niewątpliwie patologicznym charakterze. Zadania Centrum

polegające na instytucjonalizacji współpracy samorządu województwa ze środowiskiem naukowym zostałyby przekazane jednej z istniejących już jednostek organizacyjnych województwa.